

бѣше за него Царка? Една жена като всички жени, които сж минали презъ ржцетѣ му.

И той се укори, че не я отритна.

А ако бѣше сторилъ това, не би ли уязвилъ Царка, — се обърна мисълта на Павла

Той разсъждаваше, като опитенъ полицаи, презъ чиято глава сж минали много прежеждия.

— И тъй лошо и инѣкъ лошо, — си каза Павелъ. Но като прицени дветѣ злини, намѣри, че тъй както стана е по-добре.

— Имашъ ли жената — мъжа е въ ржцетѣ ти. Пъкъ той не е вчерашенъ. Ще вземе всички мѣрки да се запазва и туй то!

Разрешилъ мъчнотиитѣ на станалото той се изправи, отиде